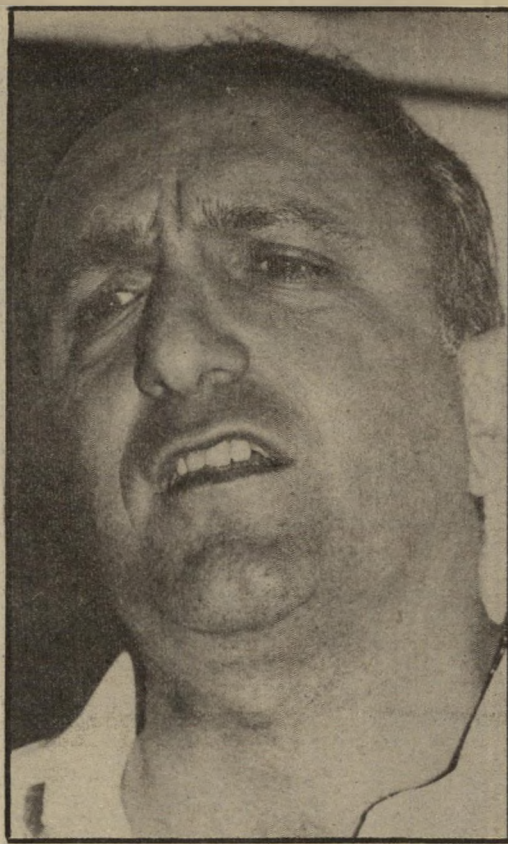

יוכבד איבצון:

„אני לא טיפוס של נושאת דגלים!“

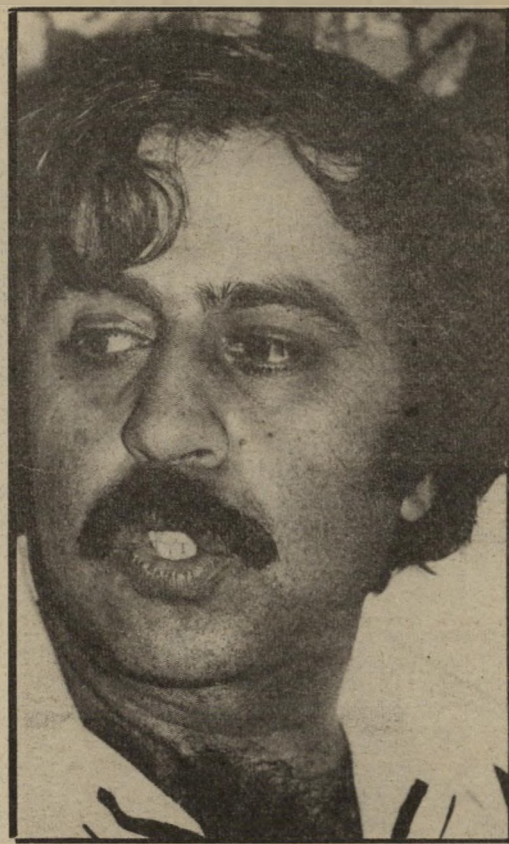
גם השבוע שעבר עמד בסימן הפגנות. הפעם הפגנות של נשות השוטרים. הן יצאו להפגין נגד ה"לוקש" של בעליהן, כי על הבעלים נאסר להפגין, או להקים איגוד מיקצועי. עניין אותי לדעת מה חושבנן על הנושא אשתו של השוטר מס' 1 בישראל. הגב' יוכבד איבצון, ועיתו של מפכ"ל המיטרה. טילננוני אליה ושאלתי: איך את מסתדרת עם המשכורת של בעלך? זה כמו לתת למישהו מכה עם פטיש על הראש. אני יושבת לי בשקט בבית ופיתאום מצלצל הטלפון ואת עם השאלה הזאת! אבל אני מבינה שאת רוצה תשובה טובה, אז עכשיו אני מסתדרת עם המשכורת של בעלי, אבל לא גולדתי אשת מפכ"ל. התחחחתי עם בעלי לשהוא היה שוטר עם שני סרטים, ועברתי תקופה מאוד קשה מבחינה כלכלית. זאת אומרת, שאת מבינה ומסכימה עם נשות השוטרים? מבינה כן. ואם ההפגנות הן חוקיות ועם רשיון — אני גם מסכימה. אני בהחלט חושבת שלשוטר מגיע כבוד, הערכה וגם כסף. לא ראיתי בזמן האחרון את תלוש המשכורת של שוטרים מן השורה, אבל אני מניחה ש המשכורות אינן גבוהות. אם היו מגדילים את המשכורת, היו עוזבים פחות ביחוד טובים או המיטרה. מדוע, אם כן, אינך מצטרפת להפגנות? אני אשה יושבת־בית, ולא טיפוס של נושאת דגלים.

אהרון פאפו:

„סימן שאת חסרת תחושות וללא רגשות!“

בתוכנית הרדיו „על אתרים ואנשים“, ששודרה לפני כשבוע, פנה העיתונאי יצחק טישלר לעדות־המיוזרה, ושאל מדוע הם נותנים לקומץ קטן של אספסוף הכתים את שם כל העדה. קראתי שוב את הדברים שאמר ושהתפרסמו בעיתון, ולא הבנתי מדוע יצא עליו הקצף, ומדוע הושעה מעבודתו ברדיו, ולמה הובנו דבריו כפגיעה בעדת־המיוזרה. עו"ד אהרון פאפו מרשות־השידור היה בין אלה שהצביעו בעד השעייתו. ביקשתי ממנו שיסביר לי מה כל־כך הרגזו אותו. זו שיחה פרטית ביננו, או בשביל העתון? בשביל עם ישראל, שיבין מה קרה. קודם כל, עם עיתונאי צריך להיזהר לפני שפותחים את הפה. איזה ערובה תהיה לי שהדברים שלי יצוטטו כלשונם? רק ההבטחה שלי. טוב, אז קודם כל, טישלר עשה דבר שלא יעשה ברשות ממלכתית. כתבי ועיתונאי רשות־השידור משמשים רק כמי שמוסרים את דעותיהם של אנשי־ציבור. לא לקחו אותו כדי שיביע את דעתו. אם היה אומר, למשל, שרדעתו עם ישראלי הוא עם אמריקני, שיש לו ממשלה נפלאה וכו', גם אז הוא היה מושעה משום שאמר את דעתו? בוודאי. אם נתחיל להרשות לכתבים לבטא את דערי תיהם, זו תהיה אנארכיה, ולא חופש ביטוי. אבל בוא נתייחס בכל־זאת לתוכן הדברים. למה זה פוגע? הוא אשם בהסטה עדתית, בהפליה על בסיס גזעני, בהתנשאות אשכנזית, בפניה לבני עדות המיוזרה כאל קולקטיב רעיוני. וכל זה הוא עשה באיצטלה שהוא פונה אליהם שיוקיעו את המיעוט. האם בחרנו בו בתור מטיף בשער? עכשיו את מסכימה איתי? לא, אני לא מסכימה. הארי לך שהוא היה אימר: „אשם האשכנזים. הפילי נים והויקים. מדוע לא תוקיעו מתוכם את הערות התבוטנים הנקראות שלום עכשיו. למה שיהיו אתכם עם הקו של השמאל? מזה היית נפגעת? לא, לא. אז סימן שאת חסרת תחושות ואטומה לרגשות.

רפיק חלב:

„אני כבר לא יודע במה להאמין!“

אתם מבינים לאן נתקענו בלבנון? האלוף דרורי אמר, שכל עוד צה"ל נמצא באיזור עאליי — יהיה שקט. ברגע שצה"ל יזוז — הפלאגות יפעלו. עכשיו, או שנמר שיד להיות צבא כובש, או שיאשימו אותנו באחריות לאיזה אסון שיכול לקרות בין הדרוזים והפלאגות. ביקשתי לדעת מה חושב על כך רפיק חלב, הכתב הדרוזי של הטלוויזיה הישראלית. רפיק, מה קורה כרגע? נו, תגיד מה קורה. האלוף דרורי אמר ששקט עכשיו באיזור, אחרי שצה"ל נמצא בכפרים. זה מביך אותי לדבר על מה שאמר אלוף דרורי, אני חושב. שמה שקורה עכשיו בלבנון עם הדרוזים זה עצוב מאוד. כל הדרוזים הצועקים שצה"ל צריך להתערב, הוטאים. צה"ל לא צריך להתערב. הוא צריך ללמוד לקח, שהפלאגות הם תנועה פאשיסטית. לטובת עם ישראל, הברית עם „האחים בצפון“ — כמו שאומר הרמטכ"ל — צריכה להיפסק. אבל אם צה"ל יעזוב בעת, יכול לקרות אסון. שום אסון לא יקרה אם צה"ל יפסיק לפרוק את נישקם של הדרוזים ויפסיק לתת נשק לפלאגות. הפלאגות מפגרי זות בתחתים ובטנקים ישראליים. ומה עם הנשק שאשי"ף השאיר בדרוזים? מה השאיר לו? רוביצייד וקלצינקובים? בזה עונים לטנקים? אתה אומר, שהדרוזים יסתדרו, ואחר כך אתה אומר שיש להם רק רוביצייד וקלצינקובים. אני לא חושש. אני יודע בבירור, שהדרוזים יסתדרו לבד. השבוע אמר אמין ג'מיל, שהנוצרים והדרוזים כבר הסתדרו ביניהם פעמים, ורק כוח שלישי מסכן את המצב. למה הוא התכוון? אני שואל אותך. תכתבי גם, שאני דורש ועדת־חקירה, שתברוק את הטענה כי גם חיילי צה"ל השתתפו בהפגזה האחרונה על כפרי הדרוזים. אתה באמת כזה? אני כבר לא יודע למה להאמין. תאמיני לי.